

Predikan i Kyrkhults kyrka 2012 av Tobias Bäckström

Pingstdagen

"Den helige Ande"

1 Mos 11:1-9

Apg 2:1-11

Jh 14:25-29

Ps: 643:1-4, 161, 52, 643:5-7

Det bästa sättet att studera språkförbistring är att slå på ett av debattprogrammen i TV. Där flödar oviljan att förstå, folk talar förbi varandra, man talar i mun på varandra och man är så ivrig att framföra sitt eget budskap, samtidigt som man har ytterst liten vilja att lyssna in vad den andre vill säga. Därför blir det i princip aldrig något verkligt möte under sådana debattformer. Vad är det då som saknas? Vad är problemet?

Ja, vi kan gå till berättelsen om Babels torn. Historiens första skrytbygge. Bygget hade ett enda syfte: man ville framhäva sig själva, göra sig ett namn. Man ville visa för alla andra hur duktig man var. Problemet var alltså högmodet. Och det är klart, för att kunna nå fram till sin medmänniska och verkligen förstå så krävs det en god portion ödmjukhet. En beredskap att kliva tillbaka och ge den andre plats. Och det är väl just detta som saknas i TV:s Debatt.

Den allvarligaste språkförbistringen är kanske inte att vi talar olika språk utan att vi inte vill förstå. Förutsättningen för möte är ju kommunikation att vi lyssnar och sätter den andre i centrum. Men språkförbistringen är ändå större mellan Gud och människan än mellan människor. Hur ofta talar vi med Gud? Hur mycket lyssnar vi efter det som Gud vill säga oss? Och hur mycket vill vi förstå vad Guds vilja är?

Men nu har något radikalt nytt ägt rum i och med den första pingstdagen. Språkförbistringen är upphävd. Genom den helige Ande så kan vi nu nå fram till varandra, och framförallt nå fram till Gud. Pingstdagen inleder ett djupgående helande av den splittring som uppstod i mänskligheten i och med Babel. Pingsten är en händelse som kom att påverka hela världen. Det började i Jerusalem, där och då föddes kyrkan, och inom några generationer så skulle kyrkan ha spridits till hela den då kända världen. Ja, kyrkan idag är världsvid, men det har den alltså egentligen varit hela tiden, från allra första början. Redan på den allra första dagen så döptes omkring 3000 män bland alla de pilgrimer som var i Jerusalem. Människor som var från jordens alla hörn. Alla folkslag var med när det hände, när allt började.

Samtidigt så var pingstdagen inte en återgång till det som gällde före Babels torn. Vid Babel så gällde det enhet på *bekostnad* av mångfald. Alla människor talade samma språk, hade samma kultur och tänkte på samma sätt. I och med språkförbistringen så blev det början till den mångfald av kulturer och folkgrupper som växte fram. Och den mångfalden bestod även efter pingsten. Alla de olika nationaliteter som räknas upp i apostlagärningarna, de blev ju inte utsuddade så att det bara blev ett språk och en folkgrupp.

Men nu uppstod det enhet *i* mångfalden, inte enhet *istället för* mångfalden. Alla fick höra det som apostlarna berättade på sitt eget språk, plötsligt förstod de, utan att vars och ens egenart

blev utplånad. Tack vare den helige Ande så behöver enhet och mångfald inte bli varandras motsatser.

När vi människor ska åstadkomma enhet så blir det sorgligt nog genom att kräva att vi alla ska tala samma språk eller tänka på samma sätt. När Sverige erövrade Skåne och Blekinge från Danmark, vad var det första man gjorde? Jo, det att utrota det danska språket. Prästerna förbjöds att predika på danska, bara svenska var tillåtet. Man åstadkom enhet på bekostnad av mångfald.

Idag kanske vi främst tänker på diktaturer och det är inte fel, men mönstret smyger sig lätt in även i våra demokratiska samhällen. Man försöker åstadkomma enhet genom att förbjuda andra åsikter än den officiella. Genom tankeförbud ska vi alla bli lika och enhet uppstår. Men då blir alltså enhet på bekostnad av mångfald, det som gällde vid Babel. Och det kan gå så långt att Gud inte har något annat val än att sända en språkförbistring för att bryta upp en förtryckande struktur.

När Gud åstadkommer enhet så sker det inte genom att skapa ett enda språk utan att hjälpa oss att förstå varandras språk. Gud tar inte bort mångfalden, han skapar enhet i mångfalden.

Pingstdagen brukar ju kallas för kyrkans födelsedag. Det var då som kyrkan uppstod, då lärjungarna började missionera och organisera sig som församling. Utan Anden hade inte detta varit möjligt. Anden finns med i kyrkans födelse. Och Anden finns med i kyrkans fortsatta liv. Anden fortsätter det verk som Jesus påbörjade genom att lära och påminna oss om allt det som Jesus lärt oss.

Det fungerar inte så att vi när vi väl lärt oss något så kan vi lägga det åt sidan sen. Våra hjärnor är inte som en hårddisk på datorn. Nej, vi behöver påminnas. Jesus vet hur glömska vi är. Det är därför som Jesus lovar att Anden ska sändas till oss. Anden för oss djupare in i sanningen om Jesus.

Man kan förstå saker på olika plan, man kan förstå på ett ytligt sätt och samtidigt kan det finnas djupare sanningar som man inte greppar. Lärjungarna begrep inte varför Jesus skulle lida och dö. De kunde inte se meningen med det. Men Anden skulle vägleda dem och så småningom så skulle de förstå meningen med Jesu död på ett djupare plan.

På samma sätt vill Anden leda även oss in i en allt djupare förståelse av Jesus, vem han är. Och se till att vi stannar kvar i tron. Lära och påminna hette det, bägge saker behövs. Anden som kallas Hjälparen har om uppgift att hålla oss uppdaterade under tiden som Jesus är borta.

Den språkförbistring som började vid Babel, den är nu upphävd. Språkförbistringen där ledde till splittring, till att människorna skingrades över jorden. Men språkundret vid pingsten ledde till enhet. Och då tänker jag inte bara på enhet mellan människor och utan också mellan Gud och människa.

Anden ger oss även ett språk att tala med Gud. Anden är själv en bön inom dig till Gud. Det är med Andens hjälp som tvivel kan övergå till visshet, det är Anden som gör det möjligt att överhuvudtaget tro på Jesus. Låt oss därför be om Andens utgjutande.

Helige Ande, vi ber att pingstens under inte bara ska vara en engångshändelse utan att även vi ska bli fyllda så att vi får lära oss och bli påmindra om allt. Amen.